

شروه برای داغ و طن

مجله
هنری تیتر

۸ تیر

۱۴۰۵

شماره ۶

باز هم
هایده
باز هم
هایده؟

کفش
لوکس
برای آدم های
لسوس

نقد جدیدترین
ترانه ها
در هر مزگان

”بخشو“
تأثیرگذارترین
نوحه خوان
جنوب ایران

در جای در جام با بلاگر بی نمک

کاری از گروه رسانه‌ای

• دبیر: سامیه طهورنیا

• ویراستار: زهرا شهکرمی

• گرافیست: مهدی کهوری نژاد بندری

چرا عکس‌های تلویزیون ملی ۵۸ سال پیش هنوز پربازدید می‌شوند؟

۸ تیر

۱۴۰۵

شماره ۶

انتشار عکس‌هایی از پشت‌صحنه تلویزیون ملی ایران که توسط کامران عدل از سال ۱۳۴۷ ثبت شده‌اند، در شبکه‌های اجتماعی با استقبال گسترده کاربران روبه‌رو شده است. این تصاویر، استودیوها، اتاق فرمان و تجهیزات ساده اما پیشرفته آن روزگار را به نمایش می‌گذارند؛ تصاویری که بسیاری آن‌ها را با امکانات گسترده و پرهزینه امروز صداوسیما مقایسه کرده‌اند. در واکنش‌ها، بیش از آنکه بحث بر سر کیفیت تجهیزات باشد، از حس حرفه‌ای، سادگی و خاطره انگیز بودن آن دوران سخن گفته می‌شود. شاید فناوری امروز قابل مقایسه با نیم‌قرن پیش نباشد، اما استقبال گسترده از این عکس‌ها نشان می‌دهد که برای بسیاری از کاربران، ارزش یک رسانه فقط به زرق و برق استودیوها نیست؛ گاهی همان تصاویر ساده، هنوز هم حس اعتماد و نوستالژی بیشتری را زنده می‌کنند.

نگاهی به جدیدترین آهنگ مرتضی باقری

«حسرت» زیر ذره بین نقد

قطعه «حسرت» از مرتضی باقری با تنظیم صابر شاهی، از زمان انتشار با واکنش‌های متفاوتی در میان مخاطبان و فعالان موسیقی همراه شد. بهزاد حبیب زاده در نقد خود ضمن اشاره به کیفیت مناسب ضبط، میکس، مسترینگ و نوازندگی گیتار، فضای کلی اثر و جنس صدای مرتضی باقری را از **نقاط قوت** آن دانسته است. با این حال، او معتقد است ملودی اثر ماندگاری لازم را ندارد، آغاز قطعه می‌توانست تأثیرگذارتر باشد و استفاده از تنوع بیشتر در سازبندی، به پویایی اثر کمک می‌کرد.

به باور او، «حسرت» از نظر فنی اثری قابل قبول است، اما هنوز به هویت مستقل و امضای شخصی خود نرسیده و در برخی بخش‌ها یادآور آثار مشابه است. با این حال، صدای مرتضی باقری از ویژگی‌های ارزشمند این اثر است و امیدوارم در آثار آینده، این توانایی در کنار ملودی‌ها و ایده‌هایی جسورانه‌تر، بیش از پیش بدرخشد.

تعزیه عجیب در فلاح تهران

در روزهای اخیر ویدیویی از یک مراسم تعزیه خوانی در خیابان فلاح تهران که به مناسبت روز عاشورا برگزار شده، در شبکه‌های اجتماعی پربازدید شده است.

۸ تیر
۱۴۰۵
شماره ۶

این ویدیو بخشی از اجرای تعزیه و حضور عزاداران در خیابان فلاح را به تصویر می‌کشد. ویدیوی منتشرشده در مدت کوتاهی در صفحات مختلف بازنشر شده و مورد توجه کاربران قرار گرفته است.

ظهر عاشورا ۱۴۰۵، فلاح

وقتی خنده در نمی آید فاجعه ای به نام «درجام»

۸ تیر
۱۴۰۵
شماره ۶

برنامه «درجام» با اجرای **مهیار حسن** این روزها بیش از آنکه مخاطب را بخنداند، با موجی از انتقاد روبه‌رو شده است. بسیاری از کاربران فضای مجازی معتقدند؛ شوخی‌ها و فضای برنامه بیش از حد مصنوعی و لوس است و تلاش برای بامزه بودن، نتیجه عکس داده است. به باور آنها، اجرای نه‌چندان روان، گفت‌وگوهای کمرmq و واکنش‌های از پیش‌ساخته باعث شده برنامه نتواند ارتباطی با مخاطب برقرار کند.

برخی حتی معتقدند تماشای «درجام» به جای سرگرم‌کننده بودن، حس معذب بودن و اتلاف وقت را منتقل می‌کند. منتقدان می‌گویند طنز زمانی اثرگذار است که طبیعی و بداهه باشد؛ اما وقتی خنده به زور ساخته شود، نه تنها نمی‌خنداند، بلکه کیفیت کل برنامه را هم زیر سؤال می‌برد.

درجام

با اجرای مهیار حسن

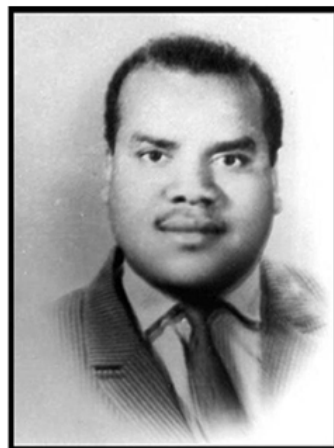

از «بخشو» تا نسل امروز؛ روایت تداوم یک میراث موسیقایی

۸ تیر
۱۴۰۵
شماره ۶

برای شناخت ریشه‌های نوحه‌خوانی اصیل جنوب، باید به نام جهان‌بخش کردی‌زاده، مشهور به «بخشو»، بازگشت؛ چهره‌ای که بسیاری او را تأثیرگذارترین نوحه‌خوان تاریخ جنوب ایران می‌دانند. بخشو که سال ۱۳۱۵ در بوشهر متولد شد، با تلفیق شروه‌خوانی، چاوشی‌خوانی و نغمه‌های بومی جنوب، شیوه‌ای تازه در مرثیه‌خوانی پدید آورد؛ سبکی که با صدای نافذ، تحریرهای منحصربه‌فرد و لحن حماسی او، از مرزهای بوشهر فراتر رفت و در خوزستان، هرمزگان و حتی کشورهای حاشیه خلیج فارس شناخته شد.

تأثیر بخشو تنها به نسل هم‌دوره خود محدود نماند. بسیاری از نوحه‌خوانان پس از او، مستقیم یا غیرمستقیم از شیوه اجرایی‌اش الهام گرفتند و حتی موسیقی‌دانانی همچون لوریس چکناوریان نیز از توانایی‌های آوازی او یاد کرده‌اند. ای شه لب تشنه کامان»، را الهام بخش آثار حماسی بعدی، از جمله «ممد نبودی ببینی»، می‌دانند.

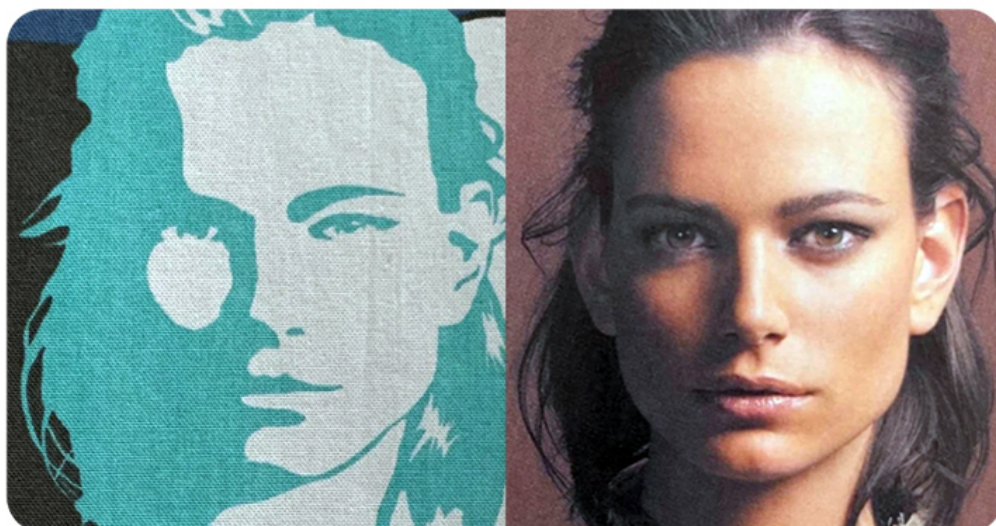
همه دنبال او بودند، اما خودش خبر نداشت!

پایان معمای سلبریتی

۸ تیر
۱۴۰۵
شماره ۶

چهار سال، هزاران کاربر و یک تصویر روی پرده؛ این‌ها کافی بود تا یکی از عجیب‌ترین معماهای اینترنت شکل بگیرد. ماجرا از انتشار عکسی در **ردیت** آغاز شد؛ پرده‌ای با هشت چهره مشهور که هویت هفت نفرشان به سرعت مشخص شد؛ اما «سلبریتی شماره ۶» به معمایی جهانی تبدیل شد. کاربران با بررسی آرشیوهای عکاسی، استفاده از هوش مصنوعی و جست‌وجوی بی‌وقفه، سرانجام به نام «لتیسیا ساردا»، مدل اسپانیایی رسیدند؛ زنی که سال‌ها از دنیای مد فاصله گرفته بود و هیچ اطلاعی از این جست‌وجوی گسترده نداشت.

این پرونده، علاوه بر نمایش قدرت همکاری کاربران، اهمیت حفظ حقوق آثار هنری و تأثیر شگفت‌انگیز اینترنت بر زندگی واقعی افراد را نیز به تصویر کشید.

مهدویان باز هم گاف داد؛

این بار هاید ه سوژه «کلاغ» شد!

۸ تیر
۱۴۰۵
شماره ۶

سریال «کلاغ» هنوز چند قسمت بیشتر پخش نکرده؛ اما آن قدر گاف تاریخی و فنی داده که کاربران بیشتر از داستان، دنبال سوتی‌ها هستند! یک جا شخصیت سریال که در سال‌های قبل از انقلاب ۵۷ زندگی می‌کند، نشسته و با آرامش به ترانه «تو که نیستی» از هاید ه گوش می‌دهد؛ آهنگی که تازه سال ۱۳۶۳ ساخته شده است! در واقع آهنگ «تو که نیستی» هاید ه با اشعار لیلا کسری (هدیه) و آهنگسازی فرید زلاند متعلق به سال‌های بعد از انقلاب است. انگار شخصیت‌های این سریال در عالم هیپروت خودشان زندگی می‌کنند. از آن طرف هم شخصیت عکاس سریال با یک دوربین آنالوگ قدیمی، پشت سر هم عکس می‌گیرد و شاتر می‌زند. مگر می‌شود؟ بدون اینکه حتی یک بار اهرم فیلم را بکشد! ظاهراً دوربین هم از آینده آمده و خودش فیلم را جلو می‌اندازد.

زنی که جان سینا را از «کشتی گیر» به «شوهر» تبدیل کرد

جان سینا، ستاره ۴۹ ساله کشتی حرفه‌ای و بازیگر هالیوود، به همراه همسر ایرانی‌تبارش شی (شهرزاد) شریعت‌زاده در مراسم فرش قرمز فیلم جدید «برادر کوچک» در نیویورک حاضر شد. این زوج که از سال ۲۰۲۰ زندگی مشترک خود را آغاز کرده‌اند، بار دیگر مورد توجه رسانه‌ها و کاربران قرار گرفتند.

شهرزاد شریعت‌زاده، مهندس و مدیر محصول ایرانی-کانادایی، برخلاف همسر مشهورش زندگی دور از حاشیه‌ای دارد. فیلم «برادر کوچک»، کمدی جدید نتفلیکس با بازی جان سینا و اریک آندره، در ۲۶ ژوئن ۲۰۲۶ منتشر شده است. حضور این زوج روی فرش قرمز، بار دیگر نام شهرزاد را در میان کاربران ایرانی مطرح کرد؛ زنی که بسیاری معتقدند توانست یکی از مشهورترین چهره‌های WWE را از دنیای رینگ به زندگی خانوادگی بیاورد.

کفش شیشه‌ای ایو سن لوران؛

لوکس یا لوس؟!

۸ تیر
۱۴۰۵
شماره ۶

ایو سن لوران فکر می‌کرد با کفش‌های شفافش دنیا را شگفت‌زده می‌کند، ولی شبکه‌های اجتماعی طبق معمول برنامه‌های خودش را داشت! یکی نوشت: «داداش اینو بدون جوراب بپوشی، بوی عرق هم توی نمای کفش می‌ره!» یکی دیگر گفت: «اگر قرار باشد جوراب بپوشی که اصلاً شفاف بودنش چه خاصیتی دارد؟» نوک کفش‌ها هم آن قدر دراز بود که بعضی‌ها شوخی کردند باهاش می‌شود دکمه آسانسور زد!

خلاصه طراح اسمش را گذاشته «لوکس نامرئی»، ولی مردم بیشتر اسمش را گذاشتند «نمایشگاه انگشت پا!» گاهی هم دنیای مد آن قدر از زندگی واقعی فاصله می‌گیرد که آدم شک می‌کند این کفش برای راه رفتن طراحی شده یا فقط برای سوژه شدن در فضای مجازی!

روایتی تازه از سوگ و عزاداری در ایران؛ نوحه ای که میلیون ها نفر شنیدند

سیدرضا سجادی، متولد ۱۳۶۸ در بوشهر، در سال های اخیر به یکی از چهره های شناخته شده نوحه خوانی جنوب کشور تبدیل شده است. او با اجرای نوحه هایی درباره کودکان میناب و شهدای حوادث ۱۸ و ۱۹ دی، بازتاب گسترده ای در فضای مجازی پیدا کرد؛ به طوری که تنها یکی از ویدئوهایش طی پنج روز بیش از پنج میلیون بازدید داشت؛ آماری کم سابقه برای یک اثر مذهبی.

آنچه آثار سجادی را متمایز کرده، پرداختن به جاویدنام ها و سوژه هایی است که کمتر در نوحه های رایج دیده می شود. همین رویکرد، ارتباطی عاطفی و عمیق با مخاطبان ایجاد کرده و یاد و داغ این افراد را در ذهن جامعه زنده نگه داشته است.

سبک اجرایی او ریشه در سنت حسینی های قدیمی بوشهر دارد؛ حسینی هایی که هر یک شیوه ای مستقل در نوحه خوانی دارند و تأثیر آن ها تا هرمزگان نیز گسترش یافته است. با وجود بهره گیری از ظرفیت های رسانه های امروز، ساختار ملودیک و شیوه خوانش سجادی همچنان بر پایه سنت اصیل نوحه خوانی بوشهر استوار مانده است.